

- **Com ens prepararem per acompanyar els nens a la llar d'infants. Per què per a ells, no és fàcil començar l'escola?**

- Hi ha molts estudis de com els pares i l'infant són particularment vulnerables a les separacions durant els 3 primers anys de vida de l'infant (durant el període en què el nen encara està elaborant el procés de creixement individual (JO)). El nen encara té necessitat de recolzar-se en l'experiència d'una relació fusional amb la família, per poder anar descobrint el món i anar-se coneixent.
- ÉS COM TREURE UNA PLANTA PETITA DE LA TERRA ....
- Començar un infant a l'escola, implica la separació de l'infant i dels seus pares. Això ja constitueix per ell mateix un TRASBALS.

Com a pares, ens podem preparar sense expectatives, respirant tranquil·lament i sentint curiositat per la nova experiència, acompanyant-los, protegint-los, amb una mirada positiva

- **Quines són les seves pors i per què és important aturar-nos en aquest tema per parlar-ne amb més profunditat?**

Les pors dels infants: la separació dels seus referents, por a entrar en un lloc desconegut i normes noves, passar d'estar sol a estar amb molta gent, por de que no el vinguin a buscar...

- A que no l'acullin com els seus pares

Pors dels adults: la separació, que el seu fill ho pugui passar malament, que a l'escola no ho facin igual que ells, a que no se'ls escoltin, acullin.....

- Les pors poden ser infinites. Els Taoistes canvien la por per la confiança. Hem de confiar amb els nostres nens i amb els adults.

- **Com fem una bona adaptació a la tornada a l'escola?. Tant per aquells que no hi han anat mai, o pels qui ja hi anaven i l'aturada de l'estiu els afecta...**

Procurant que la transició de casa a l'escola bressol sigui suau, respectant tant com sigui possible els costums i preferències de cada infant, i buscant una certa continuïtat en els ritmes (alimentació, son, vigília)

Jo aconsello fer l'adaptació junt amb els pares i el temps que necessiti cada nen si això es possible

Mentre es fa l'adaptació **l'educador ha d'anar prenent contacte amb els infants amb cura**. El millor és una invitació a anar coneixent l'espai i materials o observant una situació de joc del propi nen.

Acompanyar la mare o el pare amb el nen en determinats moments, canvi de bolquers, rentar mans, menjar...

L'adaptació s'acaba quan el nen accepta a l'educador/a com una base segura i es deixa consolar per ella.

- A vegades el nen protesta quan la mare se'n va (manifesta el vincle amb ella), es deixa consolar ràpidament per l'educadora i torna a jugar amb ganes.

Pels que ja havien anat a l'escola, retroben un lloc i uns companys coneguts i l'adaptació pot ser més tranquil·la ...

- **Li hem d'explicar al nen tot el que passarà, abans que passi?**
- Li podem explicar les coses que sabem, sense fer judicis.
- **Pot portar alguna cosa que l'ajudi a sentir-se acompanyat? Un nino, un peluix...?**
- Si permetem que l'infant porti de casa algun dels seus objectes preferits aquests li faran més fàcil la transacció a l'escola. És el que Winnicot en diu "objectes transaccionals".
- Aquests objectes familiars, li donen el suport emocional necessari per assumir el dolor de la separació.
- També jo he experimentat que tenir amb ells un **objecte de la mare o pare** és com un "bàlsam" en aquests moments, no la pot tenir a ella o ell, però té una cosa seva.
- **La tornada a l'escola o la incorporació per primera vegada, no només fa por o estressa als nens. Sinó també als mateixos pares i això es transmet... què hem de fer com a pares?**

Seria interessant fer un disseny de l'acollida. Que ens poséssim en el lloc dels infants i imaginéssim "*com ens agradaria que ens acollissin en un país o espai on no coneixem res, ni persones, ni ambient, ni aliments ni llengua. Podrem comprendre moltes coses i planificar millor el nostre acompanyament.*"

Alguns consells.

- **Anar a veure la llar o escola** . Si és possible poder passar una estona en el lloc. Algunes llars d'infants possibiliten que els nens puguin anar-hi a jugar amb els pares el curs abans, així es van familiaritzant.
- Els primers dies acompanyar-lo, si és possible la mateixa persona i si ens deixen quedar una estona, estar amb ell.
- **Fer l'acompanyament de forma gradual**, un dia una horeta, l'altre dues , ...i així la primera setmana.
- **Donar temps a què el** nen vagi coneixen l'espai, els mestres, els companys i el funcionament del lloc.

- Cada llar, escola, té unes normes que s'hauran d'anar coneixent .

Objectiu RESPIRAR , ASSEURE'S, BUSCAR COSES BONIQUES PER NOSALTRES i acollir als nens amb el que hi hagi.

Com hem d'actuar quan anem a buscar el nen els primers dies d'escola ? Quan arribem a casa li hem de fer preguntes?

- hem d'escoltar els nens, deixar que es manifestin, acollir els seus sentiments siguin els que siguin. El nen parlarà si troba que l'escolten.
- No envair els espais de preguntes. Respectar el temps i les necessitats dels infants.
- **És bo tornar a la rutina?**
- Lo conegut, si és saludable, ens agrada tornar-ho a trobar i ens relaxa. L'ordre dona seguretat. El nen agraeix els protocols en les tasques de canvi i a l'hora de menjar.

Però no hem de descuidar conèixer noves coses, altres maneres de fer, és saludable per cultivar la flexibilitat.

- Estem en uns moments en què la societat està molt moguda i saber-nos adaptar als canvis és beneficiós.
- Recordeu el PETIT PRÍncep amb la guineu: «Per mi , de moment només ets un nen igual que cent mil d'altres i no et necessito i tu tampoc em necessites . Per tu només sóc una guineu igual que les altres. Però si em domestiques ens necessitarem l'un a l'altre».

- **Com fan la tornada els nens a Gira-sol? Prepareu alguna cosa especial?**

Recollim lo bo i saludable que ja tenim i hem experimentat altres anys i preparem un ambient acollidor: Net, amb plantes, un espai per beure, un espai per menjar quan l'infant té gana, pocs ambients i adults disponibles i contents.

Posem el material que sabem que d'entrada a ells els dóna seguretat: espais protegits, espais per enfilegar-se i moure's, el gronxador, treballs per fer amb les mans, pintura, fusteria, pilotes de paper per desfer,...

Més que posar alguna cosa especial, estem nosaltres molt nets, sensibles, amb les orelles, el cos i les mans obertes i sense expectatives, per poder acollir els nens que ens arribin i les seves necessitats del moment.

Jo no puc preveure quins interessos tindran després d'un període de vacances.

La regularitat espacial i temporal, unes relacions impregnades de respecte i confiança, són eines que tenim per facilitar que l'infant es vagi sentir còmode i segur en els nostres espais .

Hem de protegir i donar seguretat als nens.

Si l'atmosfera és tranquil·la i l'educadora disponible, no cal fer res més.

Loczy